

6. Den 12. maj 1966 anmeldtes i folketinget (F. sp. 5220) følgende forespørgsel til *udenrigsministeren* af *Carl Petersen, Poul Hartling, Poul Sørensen, Skytte og Aksel Larsen*:

„Hvilke oplysninger kan regeringen give folketinget om den europæiske markedssituation?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $13/5$ (F. sp. 5272).

Forespørgslen foretoges $25/5$ (F. sp. 5507 og 5547).

Efter at *Carl Petersen* (S) som ordfører for forespørgerne i få ord havde begrundet forespørgslen, gav *udenrigsministeren* tinget en redegørelse for, hvordan den markedspolitiske situation havde udviklet sig, siden tinget i januar havde en debat om udenrigspolitiske spørgsmål. Der var i den efterfølgende tid indtruffet tre begivenheder af større betydning:

„General de Gaulle har udløst en krise inden for NATO ved sin beslutning om at trække Frankrig ud af den integrerede forsvarsorganisation under Atlantpagten. Premierminister Wilson har vundet en overbevisende valgsejr i England, og arbejderpartiet er hermed sikret regeringsmagten i en fuld 5 års periode. De seks nåede, efter at de i februar havde genoptaget arbejdet, den 10.-11. maj til enighed om et forlig, omfattende finansieringen af den fælles landbrugs politik samt tidsplanen for den endelige gennemførelse af den industrielle toldunion og det fælles marked for landbrugsvarer.“

Under de ændrede forhold var den britiske regerings holdning til spørgsmålet om britisk medlemskab af EEC undergået en meget betydelig positiv udvikling, og man havde kunnet spore en venligere tone i den senere tids franske udtalelser om forholdet til Storbritannien, hvilket måske kunne tydes derhen, at Frankrig er indstillet på, at situationen omkring britisk medlemskab langsomt udvikler sig i positiv retning. Det var fortsat Danmarks vitale interesse, „at der hurtigst muligt opnås en bred løsning på de europæiske markedsproblemer, og det er derfor af den største betydning for os, at britisk medlemskab, som er nøglen til den brede europæiske løsning, snarest muligt bliver en realitet. Danmark må i den nuværende situation ligesom Storbritannien foretage sonderinger inden for EEC såvel hos de seks medlemslandes regeringer som hos fællesmarkedskommissionen i Bruxelles. Danmarks forhandlinger med EEC vil, ligesom tilfældet var i 1962-63, utvivlsomt vise sig at være mindre vanskelige end Storbritanniens, fordi Danmark ikke har de samme problemer som England i forhold til fællesmarkedet. Derimod har Danmark en ganske speciel interesse i, hvordan visse spørgsmål i forbindelse med britisk medlemskab løses; det drejer sig om problemer i forbindelse med tilpasningen af den britiske landbrugspolitik til fællesmarkedet set i forbindelse med importvilkårene for landbrugsvarer